

A Debreceni Ítéltábla a dr. F.F. pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Szinay Attila ügyvéd ügyintézője mellett a Szinay Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt **alperes** (címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 23.P.21.030/2010/43. számú ítélete ellen a felperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperest 2002. és 2003. években az alperesnél kezelték fül-orr-gégészeti, ideggyógyászati és bőrgyógyászati szakrendeléseken.

2007. októberében a felperes kérelmet terjesztett elő az alperesnél a kezelése során keletkezett orvosi dokumentációk megtekintése érdekében. A megbeszélte időpontban az alperes ennek lehetőségét csak oldalanként 200 Ft megfizetése ellenében volt hajlandó biztosítani a felperes számára azért, mert a számítógépen archivált dokumentumok elkülönítésével ilyen költsége merült fel. Az alperes ezen intézkedése az orvos- és gazdasági igazgatók 2007. október hó 19. napján meghozott 3/2007. számú belső utasításán alapult.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a személyiségi jogait megsértette az orvosi dokumentációba való betekintés megtagadásával. Kérte kötelezni az alperest a keresetében megjelölt orvosi irataiba való betekintés ellenszolgáltatás nélküli biztosítására.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte. Védekezése

szerint a számítógépen archivált adatokba való betekintés mások személyiségi jogainak védelme érdekében csak úgy lehetséges, ha előbb ezeket az adatokat elkülöníti, ami költséggel jár.

A per folyamán a felek közös kérelmére az eljárás szünetelésére került sor, amely alatt - 2008. szeptember hó 8. napján - az alperes biztosította a felperesnek a rá vonatkozó orvosi dokumentációba való betekintést. A szünetelő eljárás folytatását a felperes kérte a dokumentumokba való betekintés érdekében, állítása szerint ugyanis változatlanul nem tudott betekinteni a 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti rendelésről az ideggyógyászati szakrendelésre szóló beutalóját, a 2003. január hó 6., január hó 8., január hó 10., január hó 13., január hó 15., január hó 17., január hó 20., január hó 24., január hó 27. és január hó 29. napi bőrgyógyászati ambuláns lapokat tartalmazó iratokba. Az alperes a 2003. évben készült ambuláns lapok rendelkezésre állását állította, amikbe a felperes 2008. szeptember hó 19. napján be is tekinthetett, továbbá hangsúlyozta, hogy a bőrgyógyászati szakrendelésen a beteg beutaló nélkül is ellátásban részesül.

A felperes a fenti előzményeket követően a keresetét módosította, és az alperest a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lapba való betekintés biztosítására kérte kötelezni, amennyiben pedig ez nem áll az alperes rendelkezésére, annak megállapítását kérte, hogy az alperes az egészségügyi dokumentáció megőrzésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, ezzel megsértve a felperesnek az annak megismeréséhez való jogát. A felperes emellett másolat kiadására is kérte kötelezni az alperest a 2002. május hó 22. napi fül orr gégészeti szakrendelésről az ideggyógyászatra és a 2002. októberi, az ideggyógyászat által a bőrgyógyászat részére kiállított vizsgálatkérő lapokról oldalanként 10 Ft költség ellenében, mert az alperes által megjelölt oldalankénti 200 Ft eltűzött, aminek megállapítására szakértői bizonyítás iránti kérelmet terjesztett elő. 850 Ft perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest; ez az eljárás során felmerült telefon és fénymásolás költségeit takarja.

Az alperes a módosított keresetnek szintén az elutasítását kérte egyrészt arra hivatkozással, hogy a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászati vizsgálatkérő lap nem áll rendelkezésre, másrészt a másolatok kiadását csak oldalankénti 200 Ft megfizetése ellenében vállalta teljesíteni.

Az elsőfokú bíróság a 23.P.22.733/2008/18. szám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest 850 Ft perköltség felperes javára történő megfizetésére és megállapította, hogy 21 000 Ft kereseti illetéket az állam visel.

A Debreceni Ítéltábla a felperes fellebbezése folytán a Pf.I.20.868/2009/5. szám alatt meghozott részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a 2003. november hó 10. napi bőrgyógyászatra szóló vizsgálatkérő lappal összefüggésben az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez való jog megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasító részben helybenhagyta, míg a 2002. május hó 22. napi fül- orr- gégészeti szakrendelésről az ideggyógyászatra és a 2002. októberi, az ideggyógyászat által a bőrgyógyászat részére kiállított vizsgálatkérő lapokról készült másolat kiadására irányuló kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és

ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítva azzal, hogy e tekintetben a felperes oldalán 75 Ft fellebbezési eljárási költség merült fel. A határozat indokolása szerint annak a jelentős ténynek a megítélése, hogy az alperes által az egészségügyi dokumentáció másolataért kért oldalankénti 200 Ft meghaladta-e az annak elkészítése során ténylegesen felmerült költségeket - mivel ezt nem bizonyította önmagában az alperes szakmai és gazdasági vezetőjének belső utasítása -, olyan különleges szakértelmet igényel, amivel maga a bíróság nem rendelkezik, ezért a Pp. 177. §-ának (1) bekezdése alapján szakértői bizonyításnak van helye. Emiatt a felperes szakértő kirendelése iránti bizonyítási kérelme adekvátnak tekintendő, amelyet nem mellőzhetett volna az elsőfokú bíróság. Csak a szakértő által adott vélemény ismeretében lehet ugyanis megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az alperes ténylegesen az oldalán felmerült költségek megtérítéséhez kötötte-e a másolatok kiadását, vagy pedig a költségeit meghaladó összeghez, miáltal ez utóbbi esetben megsértette az Eütv. 24. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján a felperest megillető jogot.

Az elsőfokú bíróság a részben megismételt eljárásban a 43. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12 500 Ft perkoltséget. Megállapította, hogy az állam által előlegezett 56 137 Ft költséget az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint az alperes által a másolatért felszámított oldalankénti 200 Ft nem volt eltúlzottnak tekinthető, mivel annak tényleges költsége 204,40 Ft. E vonatkozásban az aggálytalan szakértői véleményt fogadta el ítélezése alapjául, s a felperes másik szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát elutasította.

A szakértő a neki feltett minden kérdésre kifejtette álláspontját és azt részletesen megindokolta. Nem sértett szabályt, amikor a közvetett költségek meghatározása érdekében alperestől további adatokat kért és azt figyelembe vette, ahogy indokolt volt a közvetett költségek elszámolása is, mert csak így volt megítélhető, hogy a meghatározott mértékű díj eltúlzott volt-e. A szükségszerűen felmerülő közvetett költség összegét a szakértő saját tapasztalata alapján is megállapíthatta, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.641/2006/4. számú ítéletében kifejtett álláspontra: a bírói gyakorlatban bizonyítékként vehető figyelembe a szakértő becslésen alapuló igazságügyi szakértői vélemény is.

Nem volt aggályos a szakértői vélemény azért sem, mert az ellenszolgáltatás meghatározásánál figyelembe vette a dokumentáció kikereséséhez szükséges időt is. Az Eütv. 24. §-a (3) bekezdésének c) pontja értelmében a beteg jogosult az egészségügyi dokumentációba betekinteni, valamint azokról saját költségére másolatot kapni, tehát a másolatért ellenszolgáltatást kell fizetni. Ez utóbbinál nem hagyható figyelmen kívül a dokumentáció kikeresésével felmerült költség amiatt, mert a betekintés joga ingyenes, ugyanis mindkét jog gyakorlásához önálló munkafolyamatként hozzátartozik az iratok kikeresésének kötelezettsége. Abból, hogy az egészségügyi dokumentációba való betekintéshez hozzátartozik az irat kikeresése is és ezért ellenszolgáltatást fizetni nem kell, nem következik az, hogy a másoláshoz szükségszerűen hozzátartozó iratkikeresés a

munkafázisnál nem vehető figyelembe. A másolat kiadásához hozzátartozik az irat másolásra való előkészítése is, így a törvény szerint fizetendő költségek között a másolandó irat előkészítésének és kikeresésének kapcsán felmerülő költségeket is figyelembe kell venni.

A szakértő helyesen foglalt állást az ÁFA elszámolása körében is, amivel szemben a felperes érveit egy helytelenül kiállított számla nem támaszthatta alá.

Mindezek miatt mellőzte egy másik szakértő kirendelését az elsőfokú bíróság, figyelemmel a bírósági határozatok 1998/534. szám alatt közzétett jogesetében kifejtettekre is, mely szerint nem lehet további szakértő kirendelésének alapja az, hogy a szakvéleményt más szakvéleménnyel ellenőrizze a bíróság. Szintén nem teljesítette a..... Kórház és Rendelőintézet megkeresése iránti felperesi kérelmet, mert önmagában az a tény, hogy más egészségügyi intézménynél az alperes által meghatározottól alacsonyabb összegű másolási díjat kérnek, perdöntő jelentőséggel nem bírt.

A felperes többszöri tájékoztatás ellenére is csak oldalanként 10 Ft-ot volt hajlandó a másolat ellenszolgáltatásaként megfizetni, amelyet az alperes nem volt köteles teljesíteni, így az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes pervesztes lett, ezért a perköltségét maga köteles viselni, valamint a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes perköltségét köteles megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig annak hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az őt terhelő tájékoztatási kötelezettséget, az nem volt egyediesített, valamint megsértette a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat a bizonyítékok okszerűtlen értékelésével és a 221. §-ának (1) bekezdése ellenére nem indokolta a bizonyítási kérelme mellőzését. A szakvélemény nem volt aggálymentes a kikeresés költségének és az általános forgalmi adónak a felszámítása miatt. Sérelmezte a terhére megállapított perköltséget, mert döntő részben pernyertes lett az eredeti kereseti kérelemhez mérten, továbbá annak összege nem áll arányban a jogi képviselő kifejtett tevékenységével.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a felek által indítványozott releváns bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, s annak alapján az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló jogi következtetésekre jutott, aminek indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

A felperes a fellebbezésében lényegében az elsőfokú eljárásban 26. sorszám alatt beszerzett szakvéleményre a 29. sorszám alatt előterjesztett észrevételeit ismételte meg, amelyre a szakértő a 33. sorszám alatt már részletes választ adott. Ez utóbbira is figyelemmel tekintette az elsőfokú bíróság a szakvéleményt aggálytalannak, s mint ilyet, az érdemi döntés meghozatalának alapjául alkalmasnak. Az elsőfokú bíróság elfoglalt álláspontjával az ítélet tábla is maradéktalanul egyetértett, aminek indokait ehelyütt szükségtelennek tartja megismételni.

A felperes fellebbezés írt állításával ellentétben az elsőfokú bíróság nem sértette meg az indokolási kötelezettségét, s nem hagyta magyarázat nélkül, hogy a felperes által kért bizonyítást miért mellőzte, ezért az ítélet ez okból sem volt alappal kifogásolható, ahogy az egyéniesített tájékoztatás elmulasztása miatt, amellyel összefüggésben a felperes maga sem jelölte meg, hogy konkrétan mely tény tekintetében manifesztálódott ez a sérelem.

A perköltség tekintetében is megalapozott döntést hozott az elsőfokú bíróság - annak megjegyzésével, hogy az ítélet 8. oldalán nyilvánvaló elírás a másodfokú perköltségre utalás, az helyesen elsőfokú perköltség, amint ez a továbbiakból amúgy is kitűnik -, ugyanis a felperes a most elbírált kereseti kérelme tekintetében teljes mértékben pervesztes lett. Ez a teljes pervesztesség az, ami megalapozta a felperes perköltség-fizetési kötelezettségét a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében, amelynek összegét az elsőfokú bíróság a jogi képviselőre tekintettel meghatározható minimális összegű és tovább már nem mérsékelhető ügyvédi munkadíjban állapította meg.

A leírtak miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint annak helyes indokainál fogva, s csupán a fellebbezés által szükségessé tett kiegészítéssel.

A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ám az alperesnek költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítélet tábla a felperes pervesztességére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a pervesztes felperes személyes költségmentessége okán a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján ugyancsak az állam viseli.

Debrecen, 2010. január hó 19. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó